

15 decembrie - 21 decembrie

Organizația bisericii și unitatea

Textul de memorat: „Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi să vă fie rob.” (Matei 20:26,27)

Ca adventiști de ziua a șaptea, noi suntem creștini neoprotestanți și credem că mântuirea este doar prin credința în Isus Hristos. Pentru a beneficia de darurile pe care ni le-a pus Hristos la dispoziție nu avem nevoie de intermedierea unei biserici sau a unei ierarhii bisericești. Le putem primi direct de la El, fiindcă El a murit în locul nostru pe cruce și mijlocește pentru noi ca Mare-Preot în sanctuarul din cer.

Biserica a fost adusă la existență de Dumnezeu pentru noi, dar nu ca mijloc de mântuire, ci ca loc în care și prin care să auzim și să vestim mântuirea. Ea este o organizație creată de Isus pentru răspândirea Evangheliei în lume. Organizația are valoare în măsura în care susține și facilitează misiunea. În absența ei, mesajul despre mântuire nu ar putea fi transmis oamenilor cu tot atâta eficiență. Săptămâna aceasta vom vedea de ce este organizația bisericii esențială pentru misiune și cum poate ea promova unitatea bisericii.

Duminică, 16 decembrie – Hristos, Capul bisericii

În Noul Testament, relația dintre Hristos și biserica Sa este ilustrată printr-o metaforă - biserica este trupul lui Hristos. Biserica depinde de El pentru însăși existența ei. El este Capul (Coloseni 1:18, Efeseni 1:22) și Sursa ei de viață. Fără El, ea nu ar exista. Biserica își trage identitatea din Hristos, deoarece El este Temelia, Căpetenia și Desăvârșitorul credinței și al învățăturilor ei. Hristos și Cuvântul Său descoperit în Scriptură îi determină identitatea.

1. Ce altă metaforă folosește Pavel când vorbește despre relația dintre Hristos și biserica Sa? Care sunt caracteristicile acestei relații? Efeseni 5:23-27

Poate că avem rețineri față de ideea de supunere, din cauza abuzurilor la care s-au pretat conducătorii din secolele trecute. Și totuși biserica trebuie să se supună Capului, lui Hristos, și este supusă autorității Lui. Când îl recunoaștem drept Cap al bisericii, ne aducem aminte că Lui și numai Lui îi datorăm credință supremă. Biserica trebuie să se organizeze, însă organizația trebuie să se supună permanent autorității Lui, adevăratul Conducător al bisericii.

„Biserica este clădită pe Hristos, ca temelie a ei; ea trebuie să asculte de Hristos, Capul ei. Nu trebuie să fie stăpânită de om și nici să depindă de om. Mulți pretind că un anumit loc în biserică le dă autoritatea de a dicta ce trebuie să creadă și ce trebuie să facă ceilalți oameni. Dumnezeu nu aprobă această pretenție. Mântuitorul declară: «Voi toți sunteți frați.» Toți suntem expuși ispitei și supuși greșelii. Nu ne putem încrede în nicio ființă mărginită pentru a ne conduce. Temelia credinței este prezența vie a lui Hristos în biserică. În aceasta poate să se încreadă și cel mai slab, iar aceia care se socotesc cei mai tari se vor dovedi cei mai slabi, dacă nu fac din Hristos ajutorul lor.” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, ed. 2015, p. 357

De ce depindem de Hristos și nu de vreo ființă limitată?

Luni, 17 decembrie – Conducerea prin slujire

Când era cu ucenicii, Isus a trecut probabil deseori prin clipe de exasperare din cauza luptei lor pentru putere, din cauza căutării lor febrile de a ocupa locurile de frunte în împărăția Sa (Marcu 9:33,34; Luca 9:46). Până și la ultima Cină, au fost stăpâniți de această dorință după dominare și supremație (Luca 22:24).

2. Ce principiu de conducere prezintă Isus? Cum putem pune în practică acest principiu în viața noastră și îndeosebi în biserica noastră? Matei 20:25-28

„În acest scurt pasaj, Isus prezintă două modele de autoritate. Primul este concepția romană despre autoritate. În acest model, elita se suprapune ierarhic restului colectivității. Ea are puterea de a lua decizii și așteaptă supunere din partea celor de la nivel inferior. Isus a respins categoric acest model de autoritate când a declarat: «Între voi să nu fie așa.» El le-a prezentat ucenicilor un nou și surprinzător model de autoritate, o respingere sau inversare completă a modelului ierarhic cu care ei erau familiarizați.” - Darius Jankiewicz, „Serving Like Jesus: Authority in God's Church”, în *Adventist Review*, 13 martie 2014, p. 18

Conceptul de autoritate prezentat de Isus aici se bazează pe două cuvinte-cheie: „slujitor” (*diakonos*) și „rob” (*doulos*). Intenția Sa aici nu este desființarea oricărui sistem de autoritate, ci accentuarea ideii că liderii bisericii trebuie să fie mai înainte de toate slujitorii și robii poporului lui Dumnezeu. Rolul lor nu este să exercite autoritate, să stăpânească sau să-și facă o reputație din aceasta. „Hristos își întemeia împărăția pe principii cu totul diferite. El îi chema pe oameni nu să stăpânească, ci să slujească, cel mai tare să poarte neputințele celui slab. Puterea, poziția, talentul, educația îl puneau pe posesorul lor sub o mai mare obligație de a sluji semenilor săi.” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, ed. 2015, p. 469

Ce exemplu de conducere le-a dat Isus ucenicilor Săi (Ioan 13:1-20)? Ce altă învățătură încearcă El să ne dea în acest pasaj? Cum putem aplica principiul acesta în relațiile cu semenii noștri din biserică și din afara ei?

Mărti, 18 decembrie – Păstrarea unității bisericii

3. Potrivit sfaturilor date de Pavel lui Timotei și Tit, cum trebuie să fie un conducător sau un prezbiter? Timotei 2:15; Tit 1:9

Observă cât accent pune Pavel pe păstrarea neștirbită a învățăturilor! Lucrul acesta este esențial pentru unitate, fiindcă mai ales învățăturile ne unesc ca biserică. Cum am afirmat deja, ca adventiști, o biserică atât de diversă din punct de vedere profesional, cultural și rasial, unitatea noastră în Hristos depinde de înțelegerea adevărului pe care El l-a dat. Dacă nu îl înțelegem, ne putem aștepta la haos și dezbinare, mai cu seamă pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul timpului. Citește și 2 Timotei 4:1-4.

Pavel oferă aceste sfaturi inspirate din perspectiva revenirii lui Isus și a zilei judecății. Îi dă lui Timotei aceste sfaturi importante făcând apel la toată autoritatea primită de la Dumnezeu (vezi 1 Timotei 1:1). Și îl îndeamnă să propovăduiască Cuvântul lui Dumnezeu, chiar dacă învățăturile false aveau să abunde și imoralitatea, să se înmulțească. Aceasta era lucrarea la care era chemat.

Ca parte a lucrării sale de învățare a altora, îl îndeamnă să mustre, să certe, să îndemne, cuvinte care ne trimit cu gândul la rolul Scripturilor (2 Timotei 3:16). Prin urmare, el trebuie să respecte Scriptura, să le prezinte altora învățăturile ei și să le aplice. Iar lucrarea aceasta trebuie să fie îndeplinită cu blândețe. Muștrările aspre rareori îl aduc pe păcătos la Hristos. Dacă avea să urmeze povețele apostolului, sub călăuzirea Duhului Sfânt și cu atitudinea de conducător-slujitor, Timotei avea să păstreze biserica unită.

Prin ce metode practice îi putem ajuta pe conducătorii bisericii noastre să păstreze biserica unită? Ce putem face pentru a fi noi înșine o forță pentru unitate și nu pentru dezbinare, chiar dacă apar divergențe?

Miercuri, 19 decembrie – Disciplina bisericii

Una dintre îndatoririle organizației bisericii este păstrarea disciplinei, o chestiune spinoasă și supusă interpretărilor greșite. Din perspectivă biblică, disciplina urmărește două lucruri: păstrarea purității doctrinei și păstrarea purității vieții și practicii creștine.

Noul Testament susține importanța păstrării purității învățaturii biblice ca urmare a apariției apostaziei și învățăturilor greșite, în special la sfârșitul timpului. Și recomandă păstrarea reputației bisericii prin evitarea imoralității, a necinstei și a depravării. De aceea se spune despre Scriptură că este „de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire” (2 Timotei 3:16).

4. Ce îndrumări referitoare la disciplină și la mustrarea celui greșit i-a dat Isus bisericii? Matei 16:19; 18:15-20

Biblia susține ideea de disciplină și faptul că orice creștin este răspunzător pentru viața sa morală și spirituală. Biserica trebuie să se distingă prin sfințenie, adică prin faptul că este altfel decât lumea. În Biblie sunt multe exemple de situații în care biserica a fost nevoită să acționeze ferm împotriva imoralității. În biserică, trebuie să fie păstrate standarde morale înalte.

5. Ce învățături ne sunt date pentru tratarea problemelor din biserică? Matei 7:1-5; Galateni 6:1,2

Nu putem nega necesitatea disciplinei în biserică. Fără ea, nu putem fi credincioși Cuvântului. Însă mustrările urmăresc mântuirea persoanei în cauză. Disciplina trebuie să fie, pe cât posibil, răscumpărătoare. Să nu uităm că toți suntem păcătoși și avem nevoie de har. De aceea, când se administrează disciplina, să se facă acest lucru cu umilință, admitând că oricine poate greși.

Concret, ce este o atitudine răscumpărătoare față de cei care greșesc?

Joi, 20 decembrie – Organizare pentru misiune

Noi am fost organizați și uniți ca biserică în scopul misiunii. Nu formăm un fel de club, în care ne întâlnim cu oameni cu preocupări asemănătoare și ne întărim reciproc convingerile (cu toate că și aceste aspecte sunt importante). Noi am fost aduși împreună pentru a vesti lumii adevărul pe care am ajuns să-l iubim.

6. Ce înseamnă pentru biserică de azi misiunea încredințată de Isus? Matei 28:18-20

„Marea trimitere” include patru verbe: duceți-vă, faceți ucenici, botezați-i și învățați-i. Potrivit gramaticii grecești, „faceți ucenici” este verbul principal, iar celelalte trei verbe arată cum trebuie făcut acest lucru. Când biserica își îndeplinește misiunea, împărăția lui Dumnezeu își lărgeste granițele și tot mai mulți oameni din toate popoarele intră în rândurile celor care îl acceptă pe Isus ca Mântuitor. Ascultarea de porunca lui Isus de a fi botezați și de a respecta poruncile Lui creează o nouă familie spirituală. Noii ucenici au asigurarea prezenței Sale în fiecare zi în timp ce fac alți ucenici, la rândul lor. Prezența lui Isus este făgăduința prezenței lui Dumnezeu. Evanghelia după Matei se deschide cu anunțul că Numele lui Isus înseamnă „Dumnezeu este cu noi” (Matei 1:23) și se încheie cu făgăduința că Isus va fi cu noi până la a doua Sa venire.

„Hristos nu le-a spus ucenicilor Săi că lucrarea lor va fi ușoară. (...) El i-a asigurat că avea să fie cu ei și că, dacă vor merge înainte în credință, vor fi sub pavăza Celui Atotputernic. El i-a îndemnat să fie curajoși și tari, fiindcă între ei avea să fie Cineva mai puternic decât îngerii - Comandantul oștirilor cerului. El a luat toate măsurile pentru ca lucrarea lor să fie adusă la îndeplinire și Și-a asumat răspunderea pentru succesul ei. Cât timp ascultau de Cuvântul Său și lucrau împreună cu El, nu puteau să dea greș.” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, pp. 23-24

Ce efect ar trebui să aibă asupra noastră făgăduința Domnului Isus că va fi cu noi în timp ce împlinim marea trimitere?

Vineri, 21 decembrie –Un gând de încheiere

„Principiile buneii conducerii sunt valabile în toate tipurile de societate, inclusiv în biserică. Cu toate acestea, în biserică, conducătorul este mai mult decât un conducător. El trebuie să fie și slujitor.

Există o aparentă contradicție între a fi conducător și a fi slujitor. Cum poate cineva să conducă și să slujească în același timp? Nu ocupă conducătorul o poziție de onoare? Nu dă dispoziții și nu se așteaptă ca alții să îl asculte? Atunci cum să ocupe poziția inferioară de slujitor, în care să primească dispoziții și să le împlinească?

Pentru a rezolva acest paradox, trebuie să privim la Isus. El a fost întruchiparea supremă a principiului conducerii prin slujire. Viața Lui întreagă a fost o viață de slujire. Și în același timp, El a fost cel mai mare lider din câți a cunoscut lumea.” - G. Arthur Keough, *Our Church Today: What It Is and Can Be*, 1980, p. 106

Pentru studiu suplimentar: *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, cap. „Responsabilitatea individuală și unitatea creștină”; *Slujitorii Evangheliei*, cap. „Unitatea în diversitate” și „Disciplina bisericească”.

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Exodul 6-12

1. Ce israelit avea un fiu născut dintr-o femeie canaanită?
2. În urma cărei plăgi și-au recunoscut vrăjitorii lui Faraon neputința?
3. În urma cărei plăgi a recunoscut Faraon că păcătuisese împotriva Domnului?
4. În ce stare sufletească a ieșit Moise de la Faraon, înainte de ultima plagă?

Istoria mântuirii, capitolul 43

5. Unde privea apostolul Pavel în timp ce stătea la locul execuției (s-a aflat în locul de martiraj)?